

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 272 SFEU, kterou se navrhuje uložit Komisi povinnost uhradit žalobkyni splatnou první splátku dotace v rámci smlouvy Seabioplas (číslo FP7-SME-2013-606032-SEABIOPLAS) týkající se projektu výzkumu a technologického rozvoje v oblasti nazvané „Řasy pocházející z udržitelné akvakultury jako surovina pro biologicky rozložitelné bioplasty“.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 429, 21.12.2015.

**Žaloba podaná dne 25. dubna 2016 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro
v. Komise**

(Věc T-191/16)

(2016/C 251/39)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro AE (Atény, Řecko) (zástupkyně: E. Tzannini, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl této žalobě;
- zrušil napadený akt, tj. rozhodnutí Komise C(2016) 1080 ze dne 16. února 2016 o vymáhání částky 109 415,20 eura, spolu s úroky, od LITO HOSPITAL FOR WOMEN AE;
- určil, že pracovní čas vynaložený jejími zaměstnanci na realizaci projektu odpovídá času uvedenému ve vyličení skutkového stavu v žalobě;
- zohlednil její argumenty, pokud bude mít za to, že částky uvedené v písemnosti ze dne 5. listopadu 2009 musí být vráceny;
- zrušil napadené rozhodnutí i v části týkající se třetí části, jež nebyla vyplacena;
- vzájemně započel případně vratitelné částky na částky, jež nebyly nikdy vyplaceny v rámci třetí části, jejíž výplata byla pozastavena již po deset let;
- rozhodl, že tato žaloba je skutečností přerušující běh promlčecí doby v souvislosti s nárokem na vyplacení třetí části; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila právní normu a nemohla v projednávané věci přijmout napadnutelný akt ve smyslu článku 263 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise nezohlednila předložené důkazy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise nevzala v úvahu skutková tvrzení, jež byla uplatněna během řízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zneužívající povahy smluvního ustanovení, jež stanoví jediný způsob důkazu o vykonané práci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z promlčení pohledávky vymáhané Komisí.

Žaloba podaná dne 4. května 2016 – Litevská republika v. Evropská komise**(Věc T-205/16)**

(2016/C 251/40)

*Jednací jazyk: litevština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė a D. Stepanienė)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise č. C(2016)969 *final* ze dne 23. února 2016 o snížení pomoci z Fondu soudržnosti na projekt prováděný v Litvě a nazvaný „Technická pomoc pro vedení Fondu soudržnosti v Litevské republice“ (2005LT16CPA001) v rozsahu, v němž stanoví snížení pomoci ve výši 137 864,61 eur;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby vychází Litevská republika z tvrzení, že byl porušen článek 11 nařízení Komise č. 16/2003, ⁽¹⁾ v souvislosti se zásadou legitimního očekávání, v rozsahu, v němž Evropská komise při rozhodování o snížení pomoci z 2000 – 2006 Fondu soudržnosti EU:

- nevzala v úvahu skutečnost, že náklady na DPH vzniklé v důsledku provádění rozhodnutí Komise č. C(2005)5291 ⁽²⁾ schvalujícího projekt „Technická pomoc pro vedení Fondu soudržnosti v Litevské republice“ (dále jen „projekt“) byly způsobilé k vrácení v souladu s požadavky článku 11 odst. 1 nařízení č. 16/2003 a s dalšími požadavky;